

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoPr/13/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8809207945
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8809207945.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Márie Kupkovej a JUDr. Mariany Muránskej vo veci žalobcu: F. O., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č. XXX, zastúpený JUDr. Michalom Plentom, advokátom vo Vranove n/Topľou, Sídl. Okulka č. 19/42, proti žalovanému: METAL WELDING, spol. s r.o., so sídlom Vranov n/Topľou, Ul. Tehelná č. 64, zastúpeného JUDr. Bartolomejom Kaščákom, advokátom vo Vranove n/Topľou, Ul. M. R. Štefánika č. 171, za účasti vedľajšieho účastníka Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, pobočka Vranov n/Topľou, o náhradu škody z pracovného úrazu, odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov n/Topľou č.k. 3C/266/2009 - 75 z 28.12.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného 1.564,67 Eur a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia 3.286,77 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Určil, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca bol síce oboznámený s bezpečnostnými predpismi a podpísal listinu o oboznámení, avšak vzhľadom na svoju kvalifikáciu, ako aj tú skutočnosť, že už podobnú pracovnú činnosť predtým vykonával, súd dospel k záveru, že to, že si chcel uľahčiť prácu tým spôsobom, že si zobral ďalší rebrík a vykonával prácu stojac na dvoch rebríkoch, bolo v rozpore s obvyklým spôsobom konania a ide o určitý spôsob ľahkomyselného konania zo strany žalobcu, ktoré zo strany zamestnávateľa nikto nekontroloval. Vychádzajúc z toho, súd dospel k záveru, že prichádza do úvahy čiastočná zodpovednosť žalovaného ako zamestnávateľa žalobcu za vzniknutý úraz do výšky 75 % s tým, že žalobca podľa miery zavinenia zodpovedá za svoj pracovný úraz z časti aj sám, a to do výšky 25 %. Tieto skutočnosti zohľadnil súd pri celkovom výpočte náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré žalobcovi patria.

Pokiaľ ide o námietku premlčania, je potrebné uviesť, že žalobca bol doposiaľ odškodnený podľa posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý podala MUDr. Z. zo dňa 28.7.2003, pričom vedľajší účastník vyplatil na bolestnom 4.050,- Sk a na sťaženie spoločenského uplatnenia 9.000,- Sk.

Žalobca v dôsledku úrazu bol liečený opakovane a podrobovaný rôznym vyšetreniam s tým, že jeho terajší ošetrojúci lekár v dôsledku ďalších týchto vyšetrení a liečení podal posudok o bolestnom 20.8.2004 a posudok o sťaženie spoločenského uplatnenia 4.11.2004. Ošetrojúci lekár bol vypočutý ako svedok na pojednávaní, kde vypovedal, z akého dôvodu podal posudky o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia žalobcovi s tým, že to bolo potrebné z dôvodu ďalšej liečby žalobcu a tieto posudky vydal na základe ďalších vyšetrení žalobcu, ktoré nemala k dispozícii MUDr. Z.. Preto nemôže byť nárok žalobcu premlčaný.

Žalobca teda skutočne 3.3.2002 utrpel pracovný úraz a pri odškodnení tohto pracovného

úrazu vychádzal súd prvého stupňa zo znaleckého posudku MUDr. G. E. na č.l. 162.

Pokiaľ sa týka náhrady bolestného, patrí žalobcovi bolestné vo výške 113,75 Eur, čo predstavuje sumu 6.825,- Sk a v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb., s poukazom na to, že žalobca po úraze bol opakovane operovaný, išlo o nutnosť dlhodobej imobilizácie končatiny, podávanie infúzií a bolestivú liečbu, sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa na zvýšenie bolestného na 10 -násobok, čo predstavuje sumu 68.250,- Sk, t.j. sumu 2.265,49 Eur. Po odpočítaní spoluzavinenia žalobcu predstavuje bolestné 1.699,12 Eur a po odpočítaní plnenia zo strany vedľajšieho účastníka vo výške 134,44 Eur, ostáva doplatiť žalobcovi na bolestnom 1.564,68 Eur.

Pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, vzhľadom na mladý vek žalobcu, ktorého pracovný úraz podstatným spôsobom obmedzil v jeho ďalšom živote, v dôsledku bolesti, nutnosti poberať lieky, obmedzenia v športových aktivitách i sexuálnej oblasti, sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb., na základe ktorých súd prvého stupňa dospel k záveru, že je potrebné zvýšiť odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia na 10 - násobok. Žalobcovi patrí náhrada podľa posudku MUDr. G. E. vo výške 240 bodov, čo predstavuje 4.799,92 Eur, spoluzavinenie žalobcu na pracovnom úraze je 25 %, čo predstavuje sumu, ktorá by mala byť vyplatená žalobcovi 3.544 Eur. Z toho je potrebné odpočítať plnenie vedľajšieho účastníka vo výške 298,75 Eur a žalobcovi patrí náhrada takto vo výške 3.286,19 Eur.

V prevyšujúcej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

Poukázal na to, že u žalovaného neexistoval záväzný pracovný postup, akým majú zamestnanci vykonávať danú prácu. Postup pri vykonávaní prác akým on postupoval a spôsob akým on pracoval bol u žalovaného bežný, zaužívaný a uvedené práce boli takto vykonávané opakovane. Rebrík, na ktorom stál žalobca pri vykonávaní prác doniesol na pracovisko ako pracovný prostriedok bývalý konateľ spoločnosti Ing. A. F..

Z doloženej dochádzky zamestnancov žalovaného vyplýva, že termín dokončenia zákazky bol neodkladný a táto sa musela dokončiť čo najskôr. Každý z prítomných zamestnancov žalovaného vykonával prácu tak, aby bola dokončená včas a spôsobom, akým sa dala práca vykonať čo najrýchlejšie. Žalovaný žiadnym dôkazom nepreukázal, či uvedený pracovný príkaz mohol žalobca vykonať aj iným spôsobom. Nikto zo zamestnancov žalovaného nechcel pri výkone prác pre žalovaného utrieť pracovný úraz a spôsobiť si tak úmyselne práceneschopnosť.

Žalobca utrpel pracovný úraz v mladom veku. V dobe pracovného úrazu mal 32 rokov. V dôsledku sťaženia spoločenského uplatnenia a v dôsledku utrpeného pracovného úrazu mal žalobca sťaženie možnosť uplatniť sa v osobnom, pracovnom a spoločenskom živote. Nemôže sa venovať svojim záľubám. Žalobca v dôsledku pracovného úrazu je citlivý na každú zmenu počasia, nepriaznivo na neho vplýva najmä chladné počasia, pretože pociťuje bolesť v kolene. Pri dlhšej jazde automobilom mu trpne ľavá noha z dôvodu vytlačania spojky. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného 7.947,88 Eur a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 10.754,26 Eur a v prevyšujúcej časti, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený.

Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že u žalobcu počas konania neboli preukázané žiadne kultúrne, spoločenské alebo iné aktivity pred zistením úrazu na takej mimoriadnej úrovni, na výkon ktorých by mal tento úraz nepriaznivý vplyv alebo by bol s nimi v príčinnej súvislosti. Žalobca nie je invalidným dôchodcom, jeho žiadosť o priznanie invalidného dôchodku bola posudkovou komisiou zamietnutá 28.5.2003, nakoľko ani v tom čase nebolo jeho poškodenie zdravia v takom rozsahu, aby mohol byť uznaný invalidným.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení

skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, pričom výrok, ktorým bolo čiastočne žalobe vyhovené, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Výrok o trovách konania taktiež v odvolacom konaní preskúmaný nebol, pretože tento so zreteľom na svoju povahu má charakter výroku, proti ktorému nie je prípustné odvolanie z dôvodu, že ide o výrok, ktorým sa upravuje vedenie konania (§ 206 ods. 3 písm. a/ O.s.p.).

Podľa § 195 ods. 1 Zákonníka práce, ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia, zodpovedá za vzniknutú škodu zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

Podľa § 195 ods. 2 Zákonníka práce, pracovný úraz je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, nezávisle od jeho vôle, krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

Podľa § 196 ods. 2 písm. c/ Zákonníka práce, zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, ak preukáže, že zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyselne a musel si byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

Podľa § 196 ods. 3 Zákonníka práce, ak sa zamestnávateľ zbaví zodpovednosti sčasti, určí sa časť škody, za ktorú zodpovedá zamestnanec podľa miery jeho zavinenia. V prípade uvedenom podľa ods. 2 písm. c/ sa zamestnancovi uhradí aspoň 1/3 -tina škody.

Podľa § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. v znení noviel, v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť a to i nad sumy uvedené v § 7 ods. 1 a 2 vyhl. č. 32/1965 Zb.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne uzavrel, že v prípade žalobcu ide o pracovný úraz, pretože škodu na zdraví utrpel v dôsledku pádu z rebríkov pri vykonávaní zväračských prác dňa 3.3.2002 v dôsledku čoho bol opakovane liečený a podrobil sa aj operáciám.

Je pravdou, že žalobca bol oboznámený s bezpečnostnými predpismi, vrátane toho, že na tieto zväračské práce má použiť stôl a nie rebríky, ako to bolo v jeho prípade, avšak vzhľadom na výšku, v ktorej bolo nutné zväračské práce vykonať, nebolo možné tento pracovný stôl použiť, zamestnávateľ trval na vykonaní týchto prác a navyše v zmysle § 196 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce, dodržiavanie týchto predpisov nebolo v organizácii sústavne vyžadované a kontrolované, pretože dokazovanie vykonané na súde prvého stupňa preukázalo, že takýto pracovný postup ako zvolil žalobca v danom prípade, bol v organizácii obvyklý a vzhľadom na charakter prác aj nutný.

Za týchto okolností súd prvého stupňa správne uzavrel, že je potrebné uvažovať v každom prípade s tým, že ide o pracovný úraz v prípade žalobcu a malo by dôjsť k rozdeleniu zodpovednosti za tento pracovný úraz v zmysle § 196 ods. 3 Zákonníka práce, pretože ide tu o čiastočné zbavenie sa objektívnej zodpovednosti žalovaného za vzniknutý pracovný úraz. V tejto súvislosti súd prvého stupňa správne uzavrel percentuálny podiel, s ktorým je potrebné uvažovať pri rozdelení tejto zodpovednosti s tým, že 75 % -ná zodpovednosť pripadá na žalovaného a 25 % -ná zodpovednosť na žalobcu, ktorý si nezvolil pracovný postup v súlade s bezpečnostnými predpismi.

Súd prvého stupňa sa správne vyporiadal aj s otázkou premlčania v predmetnej veci a poukázal na to, že nároky žalobcu nemôžu byť premlčané so zreteľom na nutnosť ďalšieho liečenia a lekárskeho nálezu, ktoré nemala k dispozícii MUDr. Z. v čase, keď podávala posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia.

Správne postupoval súd prvého stupňa aj v tom smere, že zvýšil odškodnenie za bolesť i za sťaženie spoločenského uplatnenia a pokiaľ uvažoval so zvýšením na 10 -násobok v oboch

prípadoch v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb., je potrebné toto rozhodnutie považovať za vecne správne.

Súd prvého stupňa prehľadným spôsobom vypočítal odškodnenie bolestného i sťaženie spoločenského uplatnenia, tak ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré postupy výpočtov si osvojuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Zvýšenie bolestného je skutočne namieste z dôvodu bolestivosti liečby, podrobovania sa operáciám, infúznej liečbe, ako to súd prvého stupňa správne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia a po zvážení spoluzavinenia zo strany žalobcu ako aj po zvážení sumy, ktorá už bola žalobcovi vyplatená, je dôvodné, aby žalobcovi bola doplatená suma 1.564,68 Eur z titulu bolestného.

Podobne sťaženie spoločenského uplatnenia je správne odôvodnené v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s poukazom na to, že došlo a dochádza k obmedzeniam v spoločenskom, kultúrnom a rodinnom živote žalobcu v dôsledku predmetného pracovného úrazu, a toto zvýšenie na 10 -násobok po odpočítaní spoluzavinenia a vyplatených súm je taktiež dôvodné v celkovej čiastke 3.286,19 Eur.

K odvolacím námietkam žalobcu je potrebné dodať, že rozhodne spoluzavinenie žalobcu na vzniknutom pracovnom úraze tu existuje bez ohľadu na to, že išlo o akútnu zákazku, ktorú bolo potrebné urýchlene dokončiť, pretože žalobca mal dodržiavať pracovné postupy, s ktorými bol oboznámený a neuchyľovať sa k použitiu improvizovaných prostriedkov, aj keď v tomto smere bola zistená tolerancia zo strany žalovaného, ktorý v podstate takýto pracovný postup umožnil.

Pokiaľ ide o konkrétne odškodnenie a zvýšenie bolestného i sťaženia spoločenského uplatnenia, v tomto smere je potrebné poukázať na to, čo uviedol vo svojom vyjadrení vedľajší účastník, to znamená, že u žalobcu neboli zistené mimoriadne aktivity v čase pred pracovným úrazom, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Rozhodujúcou okolnosťou, ktorú je potrebné zvažovať pri zvolenom násobku zvýšenia odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia je fakt, že žalobca nie je osobou invalidnou a teda sa môže podľa svojich možností a schopností opätovne zapojiť do pracovného procesu.

Preto zvolené odškodnenie žalobcu, ako to urobil súd prvého stupňa, je adekvátne.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok v jeho zamietavej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.